

**De Vita Et Rebus Gestis Christophori Bernardi Episcopi Et
Principis Monasteriensis Decas**

Alpen, Johann von

Coesfeldiae, 1694

5. Monasterienses sollicitant foedus Hanseaticum. Eorundem Ablegatorum propositio Hagæ-Comitis. Et instantia pro admissione ad foedus.
-

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68495](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68495)

res *Ferdinandum* ac *Maximilianum Henricum*, non solum sedulo & laudabiliter, ad usque funera continuavit; sed & insuper, post obitum *Burchardi Baronis de Westerholt Dynasta Lembecani*, creatus fuit Monasteriensis aulae Mareschallus. Quo in munere, demortuo nuper patri surrogatus filius natus major, *Theodorus Burchardus*, Satrapa Wolbecanus, hodierno Principi *Friderico Christiano* etiamnum deservit. Et ejusdem germanus alter, *Adolphus Bernardus* inter Basilicae Monasteriensis Canonicos elucet. Alter verò *Goswinus Hermannus Otto* Ordinis Equitum Melitensium Commendator Rottenburgicus in eadem Principis aula continuus, pedestri etiam praetoriae cohorti hodie praest: Cancellarij Nepotes.

Et nepotes.

5.
Monasterien-
ses solli-
citans
fædus
Hansear-
ticum.

Nunc verò ut caepa prosequamur, à Jantario mense, Monasterium in societatem Urbium Hanseaticarum admitti assidue urgebat Comitis-Hagæ *Aitzema* Monasteriensium Patronus: confidens in re tantillâ haud dissensuros Provinciarum Ordines, qui nuper adeò faciles ac prompti, armatâ manu, Civitatem obsidione liberaverant; praesertim cum idipsum communis nunc viciniae & commerciorum ratio perurgeret. Ordines postquam variè interpellati erant, postridiè Kalendarum Martij admissionem decernunt, hac adjectâ conditione;

1658.

ditione; Dummodò Monasterienses antè doceant Civitates Lubecam, Hamburgum, Bremam in id expressim consensisse. Ita enim lege societatis Remp. obligari. Nec solùm decreti hujus copiam faciunt Civitatis Patrono; sed & ejusdem argumenti litteras scribunt tribus Urbibus sociatis.

Eorundem Ablegatorum propositio Hagæ Comitis.

Hagæ intereà pervenerant Monasteriensium Ablegati, Nicolaus Drachterus Urbis orator, & Gualterus Clarus Tribunus-plebis. Qui decimâ sextâ Martij apud Ordines publicè admitti, auditique, post petitam tardioris accessus & seræ gratiarum actionis veniam, memores se, ajunt, beneficiorum, quibus Resp. hac pronuper obligavit Monasterio-polim in extrema necessitate positam, & supra obsidionis molestias, privilegiis ac libertate adeo periclitatam, ut quæ, haud pridem antè, fuerat Theatrum pacis generalis, in theatrum ac sedem universalis belli, non ad suam solius, sed & vicinarum omnium Provinciarum ac ditionum perniciem, facile traduci potuisset. Quod sapiendus Civitatem inter & Episcopum simultatibus Legatos suos, veluti Conciliatores miserit, cùmque ab Episcopo admitti nollent, decreverit viribus suis obsidionem solvere, & in pristinum statum reponere Civitatem, uti generosa
hac

hac actio immortale nomen merita sit,
 ad instar veterum Romanorum, qui non
 tantum victricibus suis armis, sed et
 amicitia & societate fœderatorum cele-
 bres, tuncq; Orbi formidabiles evase-
 rint: ita obligatos Senatum, Popu-
 lumq; Monasteriensem tantam gratiam,
 favorem, benevolentiam, immensa sanè
 beneficia agnoscere semper & immorta-
 les pariter gratias agere: Has à se
 omnium nomine ac vice, obsequiosè ac
 demisse hic coram agi, testariq; tam
 inexplicabilis beneficii memoriam non
 fastus tantum, sed & calamo nunquam
 intermorituro, cordibus omnium, etiam
 posterorum, constanter insculpendam,
 & hujus Reip. Ordines, ut vindices ut
 conservatores jurium, libertatis ac pri-
 vilogiorum suorum agniti semper &
 cultum iri. Orare porro, ut propensio-
 nem hanc, præsertim inter periculosos
 in præsentiarum Romani Imperis, vi-
 cinarumq; terrarum motus continuare,
 & Monasterium Urbem ceu membrum
 Hanseaticæ societatis suo sub præsidio
 conservare non dedignentur. Civita-
 tem contra ac Cives omnes nullius rei
 æque ac Reip. hujus, ejusq; honoris,
 utilitatis & commodorum rationem ha-
 bituros.

Indè ad privatum dimissi congressum, Et in-
 quod stantia

1658.
pro ad-
missione
ad fœ-
dus.

quod *Aitzema* amiciorum manu certior factus esset, prærequisitum à tribus Civitatibus consensum aut nunquam aut difficulter secuturum, urgenter instant, ut Monasterium citra aliã conditionem Hanseatico fœderi uniatur. Consensum enim reliquarum Civitatum satis testari litteras sub Martium mensem Anno proximè lapsò ab iisdem exaratas, Inò & ipsam olim *Lubecam* sine hujusmodi cautelã, integro post alias anno, admissam fuisse. Periculosam esse moram, futurum enim, ut occasione belli, quod in Septentrione geritur, Episcopus cum sociis Moguntino, Trevirensi, & Colonienfi Octoviris ac Neoburgico Duce, pariter armatis, ad acceptandum militem præsidarium, Civitatem cogat; quod honestius nequeat recusari, quam hujus fœderis prætextu. Et constare Ordinibus Provinciarum, haud laborare Monasterienses de fœdere cum aliis Civitatibus, sed cum præpotente hac Rep. à quã solã defendi possint ac conservari.

6.
Princi-
pes con-
fœderati
dehor-
tantur
Bata-
vos.

Christophorus Bernardus de iis, quæ Hagæ-Comitis agebantur, quotidie informatior monet, rogátque Confœderatos Electores ac Principes, ut cum ipse se paratas dare velit, illi conjunctim Provinciarum Ordines propositum fœdus dehortentur, simulq; ne Monasteriensium preces audiant,